

"je naaste liefhebben"

De zwerver zat bij de ingang van de kerk. Hij kreeg zo nu en dan wat toegestopt van een kerkganger, die mogelijk vond dat je bij een Godshuis toch geen aalmoes kon weigeren. Anderen ergerden zich er waarschijnlijk aan, dat de zwerver zich daarvan heel goed bewust zou kunnen zijn en daarom ook die strategische plaats had gekozen en dat wàs dan ook zo.

De kerkdienst begon, de deuren werden gesloten en de zwerver huiverde en wilde weglopen. Er was waarachtig wel een warmer plek te vinden dan de buitenkant van de kerk. Toch aarzelde hij even. Er kwam een klein meisje aan, ze bukte zich steeds en plukte bloemetjes. "Zo", zei de zwerver, "ben jij bloemen aan het plukken voor je moeder?" "Ja", knikte het meisje met een glimlach, "ze zou morgen jarig zijn". O jee, dacht de zwerver..."zou?", vroeg hij aarzelend.

"Ja", antwoordde het meisje zachtjes, ze was erg ziek en ze is een paar maanden geleden gestorven.

"En je hebt geen geld om bloemen te kopen?" vroeg de zwerver, terwijl hij naar de paar schamele bloempjes in haar hand keek. "Nee, we zijn erg arm", antwoordde het kind.

"Alsjeblieft", zei de zwerver en gaf haar de helft van wat hij had, "koop daar maar een bos bloemen voor, en als je nog wat overhoudt koop je voor de rest maar iets te eten..."

"U hebt uw naaste lief", zei het kind en strekte haar hand uit. Plotseling werd de zwerver even door een duizeling overvallen. Toen hij weer opkeek, was het meisje verdwenen, het geld lag nog in zijn hand en voor zijn voeten lagen wat bloemetjes, pas geplukt...